

A globális szexuális forradalom támadás a szabadság és a család ellen

2014. április elején a német szerző ellátogatott a Cseh Köztársaságba, hogy bemutassa új könyvét a globális szexuális forradalomról, melyet a közelmúltban lefordítottak cseh nyelvre. Látogatása során Brno-ban volt szerencsém interjút kérni tőle és megkérdezni, katolikus szempontból hogyan segít neki műve megérteni korunk egyik legfontosabb kérdését: a folyamatos szexuális forradalom nem csak saját életmódbeli változásokhoz, hanem a szexualitás és a család új jogi értelmezéséhez is vezet.

Kuby arra figyelmeztet, hogy a "gender elmélet" globális trendje nagyon is veszélyezteti emberi természetünk alapvető megértését, és szörnyű következményekkel jár a gyermekek, a családok és a társadalom egésze számára. Például a 2014-ig a Facebook felhasználóknak meg kellett adniuk nemüket: férfi vagy nő. Most a népszerű közösségi média a felhasználóknak 58 különböző opciót biztosít nemük megadásához. Szintén 2014-ben, a népszerű "Eurovíziós" dal verseny győztese egy Thomas Neuwirth nevű osztrák férfi volt, ismertebb nevén Conchita Wurst, aki női ruházatot viselt, miközben sűrű szakálla volt. Kuby rámutat arra, hogy az ilyen helyzetek zavarodást okoznak, valódi lelki és szellemi ártalmakat okozva az egyének és a társadalom számára.

Christian World Report (CWR): Kérem, foglalja össze olvasóinknak az új könyv legfontosabb megállapításait!

Gabriele Kuby: Miután áttértem a katolikus hitre, a szociológia, a politikai és társadalmi fejlődés iránti érdeklődésem alapján kezdtem rájönni, hogy a szexualitás korunk kérdése. Olyan korban élünk, amikor a szexuális normák teljesen fejreállnak, ami egyedülálló az emberiség történetében. Egyetlen társadalom sem tette ezt. Egyetlen másik társadalom sem mondta: "Éld ki a szexuális vágyadat úgy, ahogy neked tetszik", de a mi társadalmunk igen. Azt hiszem, a szexualitás kérdése a legfontosabb támadás az emberi lény emberi méltósága és a társadalom egésze ellen, mert ha a társadalom elengedi az erkölcsöt általában, és különösen a szexualitás területén, akkor az anarchiába és káoszba zuhan, és ennek eredményeképpen az állam által létrehozott új totalitárius rezsim jön létre.

CWR: A a könyv fő témája a "gender mainstreaming". Mit kell tudni erről az olvasóknak, miért veszélyes ez?

Kuby: A "gender" nyelvtani kifejezés volt korábban, egy szó nemének megállapítására használták, mielőtt bekerült a politikai kifejezések közé. Majd radikális feministák felfedezték ezt a szót, és arra használták, hogy egy új ideológiát hozzanak létre. Csodálom a stratégiai távolbalátást, hogy tudják, szükség lesz egy kifejezésre, hogy támogassanak egy új elméletet, ez pedig a "gender". Ez most azt jelenti, hogy az ember "társadalmi neme" különbözhet a biológiai nemétől. Természetesen vannak kulturális és történelmi különbségek abban, ahogy az emberek megélik a férfiasságot és a nőiességet. De a feminista elmélet szerint van egy társadalmi konstrukciójú szex, amely különbözhet - sőt, nem kell, hogy azonos legyen - a biológiai szextől. Ha feladjuk identitásunkat, mint férfi vagy nő, és azt mondjuk, hogy nincs ilyen identitás, akkor természetesen az egész szexuális rend összedől és bárki szexelhet bárkivel. Ez nem csak egy elméleti igény, hanem a gyakorlati része ennek a mozgalomnak: nincs két szex, vagy két gender; sok gender van, mint a heteroszexuális férfiak és nők,

homoszexuálisok, biszexuálisok, transzszexuálisok, transzszexuális, transzgender, interszexuális és queer emberek (a "queer" (furcsa) kifejezést használják a heteroszexualitástól bármilyen eltérő szexuális devianciára).

A gender elmélet szerint a szexuális irányultságunk a fő szempont az identitásunkhoz. A fő érték, amivel ezt elősegítik, a szabadság. A hiper-individualizált társadalom azt állítja, hogy szabadon megválaszthatjuk nemünket, hogy férfiak vagy nők vagyunk, és szabad a választás a szexuális irányultság alapján. A társadalomnak nem csak elviselnie, hanem pozitívan elfogadnia kell bármilyen szexuális irányultságot. Valójában a heteroszexualitás a természetes állapota az emberi létnek, a föld lakosságának több mint 97 százalékát heteroszexuális és a homoszexualitást ösztönösen elutasító emberek teszik ki. Azok, akik erőltetik a gender elméletet a világon, persze hogy a nagyon fiataloknál kezdik, és arra tanítják őket, hogy bármilyen szexuális irányultság ugyanúgy érvényes legyen.

Az egész dolgot úgy „adják el”, hogyan is mondjam, mintha több jogot adnának a nők számára. Ha az ember bármit is hallott erről, azt hiszem, arra gondol, hogy a gender mainstreaming több jogot biztosít a nők számára. De ha a férfiak és a nők már nem különböznek egymástól, akkor mi a poén harcolni a nők jogaiért? Ez egy belső ellentmondás.

150 év feminizmus után - ami fontos és szükséges társadalmi mozgalom volt, mert a nők nem bírtak egyenlő jogokkal - a mozgalom radikalizálódott és ma a nyugati társadalomban hatalmi harc folyik: nők a férfiak felett. A férfiak valóban hátrányos megkülönböztetésben vannak. A német oktatási rendszerben például a nők és lányok a nyertesek, míg a fiúk egyre több helyen esnek ki a rendszerből. A nők kiváltságos helyzetet élveznek a munka megszerzésében a kvóták szerint, a nők nyerik a válási pereket. Mindezek mögött egy állandó panasz áll a feminista szervezetek részéről, akik azt mondják, hogy a férfiak az alapvetően agresszív nemi erőszakot elkövetők és a nők az áldozatok.

CWR: Miért döntött úgy, hogy a könyv fordítása először németről kelet-európai nyelvekre, mint például szlovák, magyar, horvát és lengyel nyelvre történjen, mielőtt angol és más nyugat-európai nyelveken is megjelenne?

Kuby: Nem választás volt, így alakult. Én nem csináltam semmit, hogy ez így legyen. Ezek az ajtók maguktól tárultak fel. A cseh már az ötödik nyelv, amelyre lefordították, és ebben az évben kiadják románul is. A könyvet most fordítják angolra, de még mindig keressük a kiadót. Ez nem egy stratégia a részemről. Én csak ülök az asztalomnál, és próbálok leírni az igazságot; a fordítás és meghívás sok országba nem én művem.

CWR: Saját könyvének reklámozása során számos országba eljut, így látja a különböző európai kultúrákat. Lát-e különbséget a nemek helyzetét illetően Nyugat-Európában és a poszt-kommunista országokban?

Kuby: Kétségtől van különbség. A kelet-európai országokat, hogy úgy mondjam, kommunista totalitarizmus védte az 1968-as nyugati kulturális forradalomtól. Ott is hatalmas méretet öltött az abortusz, és még mindig tart, de nem volt szexuális forradalom. Nem volt közvetlen támadás a család ellen a szexuális forradalom és a radikális feminizmus által. Volt egy kommunista támadás a család ellen, de ez nem ment olyan mélyre, mint amennyire a szexuális forradalom.

Amikor a berlini fal leomlott 1989-ben, minden reményünk ez volt, a szabadság és belépés egy ideológián túli korszakba. De amíg mi örültünk ebben a reményben, hatalmas erők készültek fel a globális szexuális forradalom következő lépésére. Ne kérdezze, ki ezek az erők, de látom, ez a forradalom globális szinten zajlik a világos szándékkal, hogy elpusztítsák a család alapját. A család megsemmisítése minden egyes emberi lény gyökereinek elszakítása. Atomizált emberi lények leszünk, akiket lehet manipulálni, hogy bármit megtegyenek.

Egy új totalitarizmus fejlődik ki a szabadság leple alatt. Most a kelet-európai országokban tudatosul ez a tendencia, a könyv úgy tűnik, hogy segít ráébreszteni az embereket. A pusztítás nem ment végbe itt olyan mértékben, és az emberek motiváltak a szembenállásra. Nagy reményem, hogy a kelet-európai országok lesznek az ellenállás fellegvárai az Európai Unióban. Vannak ráutaló jelek, hogy ez megtörténik.

CWR: Igaz-e, hogy Európa egyes részein ma, ha egy férfi elmegy az önkormányzathoz, és újradefiniálja nemét, utána kísérelhet az új igazolvánnyal, mely szerint nő?

Kuby: Németországban a baloldal és a zöldek dolgoznak ezért. Azt javasolják, hogy az útlevelemben ne tüntessék fel, hogy valaki férfi vagy nő. Ők harcolnak ezért, és hogy van-e már olyan német állam, ahol ez megtörténik, nem tudom. Az irány nem kétséges. Az én hazámban volt egy jogalkotási kezdeményezés a parlamentben, hogy a nem kategóriáját távolítsák el a személyi igazolványból.

CWR: Mit jelent ez a társadalom számára? Mi lehet a következménye?

Kuby: Az ötlet mögött az a kezdeményezés található, hogy ez a végső "szabadság" egy kifejezése, hogy "választani" lehet, hogy férfi vagy nő. De ez örütség! Az igazság az, hogy az ilyen zűrzavar teszi az embereket beteggé. Ha nem tud azonosulni a saját nemével egy férfi vagy nő – ez nevezik transzszexualitásnak -, akkor ezt hivatalosan pszichológiai betegségnek ismerik el. Kriminológiai szempontból pedig a férfi és a nő felcserélésével nagyon nehéz lesz azonosítani az embereket.

A nemek megváltoztatásának ötlete felborítja azt a fogalmat, hogy mit jelent embernek lenni. Ez a legmélyebb lázadás az emberi lét feltételei ellen, amit csak el lehet képzelni. Az emberek betegek és gyökértelenek lesznek, és nem tudják, hogy kik ők valójában. Elveszítjük a gyökereinket a hitben, a nemzetben és a családban, és most a férfi vagy női identitásunk is támadás alatt áll, hogy létrehozzák az emberiség új vízióját. Mi lesz belőlünk így? Szexualizált fogyasztók tömege, melyet bármire lehet manipulálni. Ugyanakkor a szegények és gazdagok között megoszlás egyre nő a világban, így tovább koncentrálódik a gazdagság és a hatalom egy kisebbségnél, és lesznek emberek, akiknek nincsenek gyökerei. Ez a gender mainstreaming agenda nyilvánvaló célja.

CWR: Van tehát egy elit, és a nemek közötti zűrzavar az egyik eszköz, amit használnak, hogy manipulálják a tömegeket?

Kuby: Én csak megfigyelem, amit látok: ez a stratégia az ENSZ-ben, az Európai Unióban, a baloldali kormányok elfogadják olyan politikát a szexuális normák deregulációjáról, amivel a család alapját teszik tönkre.

Ha ennél tovább megy valaki, és megkérdezi: „Kik azok az emberek, akik ezt akarják, akik ebből profitálnak, cui bono?”, Akkor persze eljut az úgynevezett összeesküvés-elméletekhez.

Én ebbe nem mentem bele, mert ez nem igazán segít nekünk abban, hogy azt tegyük, amit csak lehet azon a helyen, ahol vagyunk. Ha tudom azonosítani, mondjuk azt a száz családot, akik irányítják ennek a bolygónak a jólétét - mit segít? Én nem tehetek semmit a Rockefellerek és Bill Gates, valamint Soros György és Warren Buffet ellen. Tudjuk, hogy ők finanszírozzák az LMBT-agendát és az abortusz ipart, de nincs hatásunk erre a szintre.

Még nem vagyunk tehetetlenek. Mit tehetnek majd akkor, ha van lázadás az agenda ellen, ha a szülők azt mondják, „nem akarjuk gyerekeink szexualizációját az iskolában” ? Franciaországban a szülők sztrájkolnak és nem küldik gyermekeiket iskolába havonta egyszer, mert nem kérnek a gender nevelésből. Mit tehet az elit egy ilyen reakcióval?

Számos kezdeményezés létezik és ezek sok embert ráébresztenek, sok jó keresztényt, akik úgy érzik, ezek az idő jelei. Meghallják a harang zúgását, és tesznek a gender esélyegyenlőség ellen. Az ellenállás nő egyre több országban. Szóval ezen dolgozom.

CWR: Mi a célja? Mit szeretne elérni, és mi a motivációja?

Kuby: Személy szerint a legmélyebb motiváció az életemben az igazság. Ez táplálja a keresést egy nagyon hosszú ideje, és végül elvezetett a katolikus hitre életem egy késői szakaszában. Volt egy hatalmas istenélményem 1973-ban. Aztán több mint 20 évet töltöttem a kereséssel az ezoterikában, pszichológiában. Mindez életválsághoz vezetett, amelyben a házasságom felbomlott. Amikor egyedül voltam három tizenéves gyerekemmel, egy szomszéd átjött és azt mondta: "Imádkozzatok!" Megtettem, és hirtelen világossá vált, hogy a katolikus egyházban van a helyem - mindez egy olyan időszakban, amikor sok okom volt, hogy elutasítsam a katolikus egyházat.

Ma volt egy találkozásom a brno-i püspökkel, aki azt mondta, hogy tudja használni az anyagomat. Ez öröm számomra. A célom nem az volt, hogy „írok valamit, ami hasznos a püspököknek". Meg kell mondanom az igazságot, és itt valami történik ezzel. Volt egy csodálatos lehetőség, hogy meglátogassam Benedek emeritus pápát, aki azt mondta, hogy a szexuális nevelés nem csak agymosás, hanem "lélek-mosás" is egyben. Ha a gyerekeket szexualizálják, az tönkreteszi a szégyenérzetüket, a kapcsolatukat a szülőkkel, a kapcsolatukat általában a hatóságokkal, és mindezzel tönkreteszi a kapcsolatukat Istennel. Azt mondják, hogy a gender elmélet a "toleranciáról" szól, de valójában arról, hogy megváltoztatnak bennünket, emberi lényeket.

CWR: Az erők, melyeket leír, mint például az oktatási rendszer, valamint a fogyasztói kultúra és a politika, nagyon erősek. Azt szeretném megkérdezni, hogy mi a jövő értelme Ön szerint? Ön optimista vagy pesszimista a harcot illetően ezen erők ellen? Mit gondol, milyen irányba haladunk?

Kuby: nem vagyok sem optimista, sem pesszimista; Remélem, hogy realista vagyok. Szeretném látni a valóságot úgy, ahogy van. Látom, hogy ezek az erők nagyon erősek, a pénz és a hatalom a másik oldalon van, és vannak győzelmeik minden nap, ami meghökkent engem. Másrészt van a növekvő ellenállás számos országban. Horvátországban volt egy népszavazás a házasság meghatározásáról az alkotmányban, amely szerint az egy férfi és egy nő között köttetik. Ezt elérték a média és a szocialista kormány befolyása ellenére. Magyarországon keresztény alkotmány van, és Orbán Viktor kormányát nemrég újraválasztották kétharmados többséggel. Ahol ez az ellenállás megtörténik, az Európai Unió mindig nagyon izgatottá válik és fenyegetőzik: "Használni fogjuk a hatalmunkat ez ellen! Ez

antidemokratikus és az értékeink elleni dolog!" Az ő értékük az azonos neműek „házassága” és a gyerekek szexuális nevelése „tabuktól mentesen."

A közelmúltban Párizsban és Franciaországban egy hatalmas mozgalom kerekedett, az úgynevezett „Manif pour tous” („minden megmutatunk”). Tavaly több mint egy millió ember - köztük 20.000 polgármester - vonult az utcákra tiltakozni a homoszexuális "házasság", a "Marriage pour tous" mozgalom ellen. A homoszexuális "házasság" törvénye ugyan legális, de sok ember ráébredt az igazságra. Nem úgy tűnik, hogy Francois Hollande elnök kormánya nagyon stabil lenne.

Németországban is növekszik az ellenállás. Van már mozgalom Baden-Württemberg állam úgynevezett Bildungsplan (képzési terve) ellen, ahol a közelmúltban zöld-vörös kormány került hatalomra. A képzési terv szerint kellene az LGBTTIQ oktatás az iskolákban a gyermekek számára, minden korosztályban és minden tantárgyból. Az LGBTTIQ betűszó a lesbikus, meleg, biszexuális, transznemű, transzszexuális, interszexuális, és queer szavakból áll.. Ez egy örület!

A terv szerint az egész oktatási rendszert áthatja a szexuális agenda. Egy tanár (aki szülő is) azt mondta, "OK, megkezdjük a petíciót ellene." Egyetlen ember mondta! 200.000 ember írta alá, ami nagy meglepetés volt mindenki számára. A nemek közötti esélyegyenlőséget hirdető nagyon ingerlékenyek lettek. Azt mondták: "Ez ellenkezik a demokráciával!" De a petíció egy tökéletesen demokratikus eszköz. Most tüntetések vannak Stuttgartban, több szervezet vesz részt benne, majd meglátjuk, mi lesz ebből.

Van ellenállás az Európai Unió szintjén is. Eleinte ezeket a gender-elmélet kérdéseket könnyen elfogadták az EU-ban, ellenállás nélkül. Most már van ellenállás.

A „One of Us” (egy közülünk) mozgalom egy ilyen kezdeményezés. Hihetetlenül sikeres - 1,8 millió ember írta alá Európában, de csak 1 millióra volt szükség, hogy kimondják: nem akarják, hogy az Európai Unió pénzt adjon az élet elpusztítására, legyen az embrionális őssejt-kutatás vagy abortusz. A meghallgatásra 2014. április 10-én került sor, most a Bizottságnak kell választ adnia erre.

Egy másik példa a közelmúltban elutasított Estrela-jelentés. Az európai parlamenti szocialista képviselő, Edite Estrela egy rendeletet indítványozott az Európai Parlamentnek, melyben követelte a szexuális oktatást "tabuk nélkül", és hogy szüntessék meg a lelkiismereti szabadságot az orvosi személyzet esetében, így azoknak késznek kell lenniük arra, hogy részt vegyenek az abortusz biztosításában. Ezt az indítványt elutasították mindössze hét szavazattal. Sok embert mozgósítottak, és ez azt mutatja, hogy a nemek közötti esélyegyenlőség kérdése egyre inkább reszketeg.

CWR: A nyilvános vita a nemek közötti esélyegyenlőségről az emberi jogok, a szabadság, a tolerancia és a diszkrimináció keretei közé került. A média és az aktivisták közös címkét használnak az olyan emberek, mint Ön ellen: "homofób", vagy "fundamentalista." Hogyan tudják a katolikusok elkerülni, hogy bigott vagy homofób címkét kapjanak?

Kuby: Kapunk mindenféle címkéket. Mi vagyunk a "homofóbok", sőt „transzfóbok." A legrosszabb dolog, amit németül rásütnek valakire, hogy "jobboldali". És ha a címkéjén „jobboldali radikális" szerepel, akkor a vita teljesen le van zárva. Ez az első számú stigma Németországban.

Ezzel szemben, lehet "balra" menni. Kérdezem az embereket, hogy miért jó a „bal”. Ezt nem olyan könnyű megmagyarázni, mert több száz millió ember halt meg baloldali ideológia és terror alatt. Miért nem számítanak ezek az áldozatok? Miért van az, hogy ha "balos"-ként lépsz fel közterületen, akkor jó vagy, de ha „jobbos” vagy a legkisebb mértékben, akkor kiutasítanak?

Van egy másik címke – „homohater” (homogyűlölő). Vannak gyűlölet-törvények Kanadában, Dél-Afrikában, Dániában, Nagy-Britanniában, és egyes USA államokban. Ha olyat mondasz, amit az LMBT lobbi nem akar hallani - "mi indokolja a homoszexualitást?", vagy "milyen kockázatainak vannak a homoszexualitásnak?", vagy "van terápia a homoszexualitásra" - akkor rögtön „homofób” leszel. Ehhez jön újabban a "transzfób." Tehát most már nem is lehet azt mondani a gyerek tanáraként, hogy nem szeretnéd, ha transzszexuális lenne. Mennyire lehet ebbe beleőrülni?

A „homofóbia” kifejezés érdekes. Egy amerikai pszichoanalitikus, Weinberg alkotta a 1970-es években. Weinberg elmélete, hogy bárki, aki a homoszexualitást ellenzi, a saját belső homoszexuális hajlamait utasítja el, és ez az oka a homofóbiának. Ez egy olyan kifejezés, amely kimondja, hogy bárki, aki ellenzi a homoszexualitást, annak neurotikus féltelme van. Tehát mi vagyunk azok, akiknek szükségük van egy pszichiáterre! A dolgok a fejük tetejére álltak. Izajás könyve azt mondja: "Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják és a jót gonosznak, akik a sötétséget fénynek és a fényt sötétségnek." Olyan időket élünk, hogy ez történik velünk.

Nem tudjuk megvédeni magunkat ezektől a vádaktól. Azt hiszem, csak egyféleképpen lehet foglalkozni ezzel: élni a lelkiismeret szerint. Mint keresztény, nem gyűlölök. Ha gyűlöltem volna bárkit, akkor elválnék Istentől, és elveszteném a kereszténységemet. Szóval nem gyűlölök. Ha egy homoszexuális férfi ülne mellettem, beszélnék vele ugyanúgy, ahogy beszélek veled. De nem lennék csendben amiatt, amit gondolok. Azt mondanám: "Ön dönt, hogy milyen életmódot választ, de nem fogom hívni a kapcsolatát egy másik férfivel házasságnak. Kifogással élnék, ha adoptálna gyermekeket, mert minden gyermeknek joga van apára és anyára, de azoknak az embereknek, akiknek nem lehet gyermeke, nincs joga, hogy a gyermekük legyen."

Jézus azt mondja, légy bölcs, mint a kígyó, és szelíd, mint a galamb. Bölcsnek kell lennünk és képezni magunkat a Szentlélek vezetése által. It az ideje a szólásnak, vagy itt az ideje a csendnek? Saját élethelyzetünknek megfelelően kell cselekednünk.

CWR: szociológiát tanítok egy állami egyetemen Brno-ban. Az egyik kurzuson egy diák a közelmúltban írt egy esszét a gender elméletről. Azt írta, hogy a gender társadalmi konstrukció, amely teljesen elvált a fizikai valóságtól. Mit válaszolna ennek a fiatalembernek?

Kuby: Felkérném egy dolgozat írására a neuro-pszichológiai kutatásokról, amelyek azt mutatják, hogy a férfi és a női agy nagyon különböző: pusztán fizikai szinten, hormonális szinten, és a működést illetően is. Ezek a különbségek azért vannak, hogy jó apák és jó anyák lehessünk. A női agy működése több empátiát, érzelmet jelent, több társadalmi és egyéni kapcsolatot. A férfiaknál több az agresszió, a teljesítmény, a hierarchia, és a rend. Ez az, amit várunk az apától, és amit várunk egy anyától.

CWR: Van egy amerikai kollégám, aki a szexológia professzora az egyetemen, és azt mondja (más feministákkal együtt), hogy a férfiak és a nők nem jobban különböznek egymástól, mint

Észak-Dakota Dél-Dakotától - két állam, amely egymás mellett található és nagyon hasonlóak. Ő minimalizálni vagy akár tagadni kívánja a nemi különbségeket.

Kuby: De miért is megtévesztő ez a gondolkodásmód? Ön férfi, én nő vagyok, tudjuk, hogy különbözőek vagyunk. Mi alapvetően eltérünk egymástól. Nem akarok ilyen örült elméleteket átvenni. Emberek vagyunk, és mint ilyenek, van emberi méltóságunk. De van egy lényeges különbség kettőnk között, amely lehetővé teszi számunkra, hogy különböző módon éljünk. Elképesztő számomra, hogyan létezhet egy ilyen alapvető zavar olyan dolgokat illetően, melyeket bárki képes felismerni.

Tudja, könnyű meggyőzni az embereket, hogy haladjunk egy osztály nélküli társadalom felé, mint a kommunizmus -, hogy ezt az utópisztikus elképzelést megalkossuk a fejben, hogy "Igen, mi építjük az igazságos társadalmat!" Láttuk, hogy ez nem működik, megértjük, hogy az emberek ebbe a hibába esnek ezzel a gondolkodásmóddal. Azt is megértjük, hogy az emberek tévednek, amikor azt állítják, "Mi vagyunk a legerősebb és a legcsodálatosabb faj ezen a bolygón!", De ez egy kitalált elmélet - gender mainstreaming -, ami azt mondja, hogy nem férfiak és nők vagyunk, és elképesztő, hogy az emberek beveszik ezt.

CWR: Úgy tűnik, hogy olyan időket élünk, amikor nagy a változás, és a hit elengedhetetlen. Meg kell harcolni azért, ami jó.

Kuby: pontosan erről van szó. Még ha nem is vagyunk sikeresek saját életünkben, akkor is arra használtuk életünket, hogy harcoljunk a jó ügyért. Keresztényként az alapvető reményünket nem lehet megsemmisíteni, és a mi reménységünk Jézus Krisztusban van. Hisszük, hogy Ő vissza fog térni, és amíg erre alapozzuk a reményt, gyökereink az igazságban és az örökkévalóságban vannak, ezt nem lehet letörölni. Mi meghalhatunk, de tudjuk, hogy a végső győzelem a miénk. És ebből a reményből kell dolgoznunk.

Egy 1990-es évekbeli beszédben („Halál és feltámadás”) Joseph Ratzinger azt mondta, hogy először ott van a keresztre feszítés, a passió, amelyet követ a húsvét szombat, a teljes csend ideje. A tanítványok Emmauszba mennek és annyira világtalanok, hogy észre sem veszik, hogy Isten sétál mellettük. Nem ilyen időben élünk most, amikor félünk, hogy Isten hallgat? Mint a tanítványok a hajóban, amikor vihar van, és úgy érzik, hogy elveszítik az életüket, és a hajó elsüllyed, és Jézus alszik. "Miért nem törődsz velünk?" Sírnak. Ő szemrehányást tesz és azt mondja: "Ó, ti kis hitűek!"

Arra vagyunk hivatottak, hogy erős hitűek legyünk, és azt hiszem, ez az egyetlen módja annak, hogy átvészeljük ezt az időt. Növekednünk kell az élő kapcsolatban Jézus Krisztussal. Az ilyen hit lesz a hajó, ami átsegít minket ebben az időben, és megadja nekünk az erőt a munkához, hogy elfogadjuk az áldozatot, bármi legyen az. Jézus nem tart bennünket illúzióban ezzel kapcsolatban. Csak imádkozhatunk azért, hogy Isten kegyelméből elég erősek legyünk.

A szerzőről

Dr. Benjamin J. Vail, OFS, harmad rendi ferences, docens a Masaryk Egyetemen, Brno, Cseh Köztársaság

Angol forrás:

http://www.catholicworldreport.com/Item/3357/the_global_sexual_revolution_and_the_assault_on_freedom_and_family.aspx